

Україна – це наш дім!

Верховна Рада України, яка 16 січня 2014 року з порушенням регламенту ухвалила низку змін до законів, скасувала ганебні поправки. За оцінками експертів ці міни могли призвести до згорання демократичних свобод. Згідно зі змінами, вводилося таке поняття як «громадське об'єднання, яке виконує функції іноземного агента».

Бердянськ – багатонаціональне місто!

Самобутня культура місцевих болгар, греків, німців, євреїв і багатьох інших національностей, що живуть серед нас, створює неповторний образ приазовського регіону. Уся наша Батьківщина – Україна є багатонаціональною. Нажаль, держава, у якій ми живемо та є лояльними громадянами не може запевнити національним меншинам повноцінний розвиток.

Якби поправки ну було скасовано, то, якщо нам допомагає країна наших предків, ми могли стати «іноземними агентами»...

Nie jesteśmy „agentami zgranicznymi”!

W dniu 16 stycznia Rada Najwyższa Ukrainy wprowadziła do prawa pojęcie «organizacji społecznej pełniące funkcje „agenta zagranicznego”». Do tej kategorii zaliczają się obecnie wszystkie organizacje społeczne, «które otrzymują środki finansowe lub inne mienie ze źródeł „zagranicznych»». Organizacje te będą płacić specjalne podatki z otrzymanej kwoty i składać władzom comiesięczne raporty o swoich finansach i działalności, są także zobowiązane dodawać do

swej oficjalnej nazwy zapis „organizacja, pełniące funkcje agenta obcego państwa”. Zapis ten ma widnieć na wszystkich materiałach, rozpowszechnianych przez takie organizacje, w tym także w mediach. Przedstawiciele tych organizacji, występując publicznie, mają obowiązek przyznawania się, że są „agentami”. 28 stycznia te zmiany zostały skasowane! My, Polacy na Ukrainie, jesteśmy integralną częścią społeczeństwa kraju urodzenia i będziemy walczyć o swoje prawa, prawa człowieka.

200-та річниця з дня народження Тараса Шевченка 200. rocznica urodzin Tarasa Szewczenki

Кавказ

За горами гори, хмарою повиті,
Засіяні горем, кровію політі.
Споконвіку Прометей
Там орел карає,
Що день божий добрі ребра
И серце розбиває.
Розбиває, та не виг'є
Живущої крові –
Воно знову оживає
І сміється знову.
Не вмирає душа наша,
Не вмирає воля.
І неситий не виоре
На дні моря поле.

Не скує душі живої
І слова живого.
Не понесе слави Бога,
Великого Бога.

(...)
І тебе загнали, мій друже єдиний,
Мій Якове добрий! Не за Україну,
А за її ката довелось пролити
Кров добру, не чорну. Довелось запить
З московської чаші московську отруту!
О друже мій добрий! Друже незабутий!
Живою душею в Україні витай,
Літай з козаками понад берегами,
Розриті могили в степу назирай.
Заплач з козаками дрібними сльозами

І мене з неволі в степу виглядай.
А поки що мої думи,
Моє люте горе
Сіятиму – нехай ростуть
Та з вітром говорять.
Вітер тихий з України
Понесе з росою
Мої думи аж до тебе!..
Братньою сльозою
Ти їх, друже, привітаєш,
Тихо прочитаєш...
І могили, степи, море,
І мене згадаєш.
(Тарас Шевченко. Зібрання творів:
У 6 т. – К., 2003).

Сергій Нігоян (2.03.1993 – 22.01.2014) – громадянин України вірменського походження..

Мешканець Дніпропетровської області, куди переїхала родина, рятуючись від війни в Нагірному Карабасі. Україномовний патріот України та Вірменії. Був ідейним, мав активну життєву позицію, вірив, що Україна буде демократичною.

Учасник Євромайдану з 8 грудня 2013 року. Приїхав з власної

ініціативи, попередньо не повідомивши батьків. Не підтримував жодного з партійних лідерів, а свій приїзд пояснив так: «Зрозумів, що повинен бути за Майдан».

Загинув 22 січня 2014 року від поранення, спричиненого свинцевою картеччю під час подій біля стадіону «Динамо» на Грушевського.

Улюбленим поетичним твором Сергія була поема Тараса Шевченка «Кавказ».

Вічна пам'ять загиблим Героям!

Serhij Nigojan (2.03.1993 – 22.01.2014) – obywatel Ukrainy, pochodzący z Armenii, mieszkał w obw. Dniepropietrowskim. Przyjechał na kijowski Majdan 8 grudnia. Był jedną z osób odpowiedzialnych za ochronę miejsc zajętych przez protestujących. Serhij spał w namiocie albo domu związkowym. Zginął 22 stycznia od kul, broniąc demokracji i wolności Ukrainy. Wedle jednych źródeł, 22-latek został postrzelony dwu-, a według innych czterokrotnie, m.in. w głowę. Lekarz,

który jako pierwszy zajął się rannym Nigojanem, przyznał, że był on już wtedy nieprzytomny. Rozpoczęta natychmiast reanimacja nie przyniosła jednak rezultatu. Internauci wspominają Serhija Nigojana, który został uwieczniony na wielu zdjęciach oraz na nagraniu wideo, na którym czyta utwory Tarasa Szewczenki. Szczególnie lubił Serhij poemat Tarasa Szewczenki „Kaukaz”.

Wieczna pamięć naszym Bohaterom!